

[Aage Frandsen.]

Begrundelse.

Som det fremgår af dagspressen, henvender adskillige arbejdsgivere sig til arbejdsformidlingen med tilbud om arbejde til en løn, der ligger langt under tarifmæssig løn. Sådanne tilbud tager derfor især sigte på uorganiseret arbejdskraft, f. eks. unge under uddannelse, der søger feriejob.

Som det fremgår af udtalelser til Information for den 16. juli 1974 af en repræsentant fra arbejdsformidlingen i Næstved, er formidlingen forpligtet til at tilbyde arbejdssøgende et sådant arbejde uden at vide, til hvilken løn arbejdet aflønnes. I et tilfælde i Næstved viste det sig at være til 5 kr. i timen. Dette medfører — som det fremgår af den pågældende arbejdsformidlers udtalelse til Information — at arbejdsformidlingen udsættes for kritik. En kritik, der utvivlsomt er berettiget, idet arbejdsformidlingen på denne måde virker som løntrykker ikke mindst i en periode, hvor der er en vis arbejdskraftreserve til rådighed. I øjeblikket er denne betydelige arbejdskraftreserve tildels sæsonbestemt, bl. a. fordi unge under uddannelse søger feriejob, men vil til efteråret efter alt at dømmes blive mere permanent.

Derfor må det være rimeligt, at arbejdsformidlingens praksis ændres, sådan at formidlingen ved hvert tilbud om arbejde undersøger, om arbejdet svarer til de regler, der gælder for tilsvarende arbejde efter overenskomst mellem arbejdsgivere og lønmodtagere vedrørende løn og arbejdsforhold. Endvidere at formidlingen kun tilbyder et arbejde, der mindst svarer hertil.

En sådan nyordning vil også stort set svare til det cirkulære, som den pågældende repræsentant fra arbejdsformidlingen efterlyser i interviewet i Information om, at arbejdsformidlingen „for både organiserede og uorganiserede arbejdere skulle undersøge, og de fik tarifmæssig løn for det tilbudte arbejde“.

Arbejdsminister *Johan Philipsens* svar (26. juli 1974):

Ifølge § 12, stk. 1, i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. er arbejdsformidlingen i tilfælde, hvor det påtænkes at anvise en arbejdssøgende arbejde uden for hjemstedet, forpligtet til, in-

den anvisning sker, at tilvejebringe nærmere oplysning om bl. a. lønvilkår for det pågældende arbejde.

Efter bestemmelserne i et af arbejdsdirektoratet under medvirken af landsarbejdsnævnet udsendt cirkulære af 14. juli 1972 om oplysninger vedrørende løn- og arbejdsvilkår i forbindelse med anvisning af arbejde er arbejdsformidlingen endvidere forpligtet til også ved anvisninger inden for det lokale område, ved modtagelse fra arbejdsgivere af meddelelse om ledige stillinger, at søge fastslået i muligt og hensigtsmæssigt omfang de hertil knyttede løn- og arbejdsvilkår. Der sondres i denne forbindelse ikke imellem organiseret og uorganiseret arbejdskraft. Ved videregivelse til de arbejdssøgende af disse oplysninger må arbejdsformidlingen ikke tage stilling til, hvorvidt de tilbudte vilkår er overenskomstmæssige eller ej, men skal, såfremt tvivl herom rejses, opfordre en arbejdssøgende til omgående at tage kontakt med sin faglige organisation.

For medlemmerne af arbejdsløshedskasserne gælder der i henhold til arbejdsløshedslovens § 63, stk. 1, nr. 1, særlige regler om dagpengerettens fortabelse for den, som uden fyldestgørende grund vægrer sig ved at overtage et passende arbejde anvist af AF. I de nævnte situationer bortfalder dagpengere retten kun, hvis lønnen for det anviste arbejde mindst er den overenskomstmæssigt fastsatte for tilsvarende arbejde. Nærmere regler herom er fastsat i et andet af arbejdsdirektoratet under medvirken af landsarbejdsnævnet den 17. november 1972 udsendt cirkulære. Af dette cirkulære følger bl.a., at afgørelse af, om dagpenge skal udbetales, træffes af den pågældende arbejdsløshedskasse, hvortil AF-kontoret, sædvanligvis efter stedfunden kontakt med afdelingen, skal sende indberetning om den konstaterede vægring.

Efter de anførte regler er den arbejdsformidlingen påhvilende pligt til at søge lønvilkårene oplyst således ikke — hverken for medlemmerne af arbejdsløshedskasserne eller andre — en pligt til at undersøge og træffe afgørelse om, hvorvidt en løn er overenskomstmæssig eller ej. Dette ville også være i strid med de til grund for arbejdsløshedsloven hvilende principper om arbejdsformidlingens neutralitet i forholdet mellem parterne på arbejdsmarkedet. AF-konto-